

ת"פ 38263/05/17 - מדינת ישראל נגד מ ב

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 38263-05-17 מדינת ישראל נ' ב(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מ ב (עציר)

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן חמש עבירות של הפרת חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 30.4.17 בשעה 12:28 או בסמוך לכך, צעק הנאשם והשתולל בדירת המתלוננים שהם הוריו של הנאשם, ואיים עליהם בכך שאמר להם שאם לא יתנו לו כסף, אזי הוא ייקח בכוח.

ביום 1.5.17 בבית משפט השלום בקריות במסגרת מ"י 174-05-17 ניתנה החלטה על ידי כבוד השופטת זערורה - עבדאלחלים ולפיה הנאשם יורחק מדירת המתלוננים לתקופה של 30 ימים ויאסר על הנאשם ליצור כל קשר עם המתלוננים וכן יחתום הנאשם על התחייבות עצמית בסך 5000 ש"ח. ביום 3.5.17 בשעה 02:03 או בסמוך לכך הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שנמצא ישן בדירת המתלוננים.

ביום 4.5.17 בבית משפט השלום בקריות במסגרת מ"י 5728-05-17 ניתנה החלטה על ידי כב' השופטת זערורה - עבדאלחלים ולפיה הנאשם יורחק מדירת המתלוננים לתקופה של 45 ימים, ייאסר עליו ליצור כל קשר עם המתלוננים, יפקיד תוך 48 שעות סכום של 1000 ₪ לקופת בית המשפט ויחתום על התחייבות עצמית בסך 3000 ₪. ביום 5.5.17 בשעה 14:00 או בסמוך לכך הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שיצא ונכנס מבית

המתלוננים מספר פעמים עד שנתפס ישן על ידי השוטרים בדירת המתלוננים.

ביום 7.5.17 בבית משפט השלום קריות במסגרת 5728-05-17 ניתנה החלטה על ידי כבוד השופט טורס ולפיה הנאשם יורחק מדירת המתלוננים לתקופה של 30 יום, ייאסר עליו ליצור כל קשר עם המתלוננים וכן יחתום על התחייבות עצמית בסך 3000 ₪. ביום 9.5.17 בשעה 11:00 או בסמוך לכך, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהנאשם נכנס לדירת המתלוננים וביקש כסף והחל לקלל את המתלוננים.

ביום 10.5.17 בבית משפט השלום בקריות במסגרת 19080-05-17 ניתנה החלטה על ידי בית משפט זה ולפיה הנאשם יורחק מדירת המתלוננים לתקופה של 30 יום וכן נאסר על הנאשם ליצור כל קשר עם המתלוננים. עוד באותו יום ב-10.5.17 בשעה 14:00 או בסמוך לכך, הפר הנאשם את ההוראה החוקית, בכך שהגיע לדירת המתלוננים, דפק בדלת הדירה וביקש להיכנס. המתלוננים סירבו להכניס את הנאשם לדירתם. בהמשך באותו יום, בשעה 15:00 או בסמוך לכך, חזר אחיו של הנאשם, קלוד לדירת המתלוננים, פתח את הדלת שהיתה נעולה באמצעות מנעול, בעזרת מפתח לדירה שברשותו והנאשם נכנס אחיו לדירה.

ביום 12.5.17 בבית משפט השלום בקריות במסגרת מ"י 25199-05-17 ניתנה החלטה על ידי כבוד השופט עלי ולפיה מעצרו של החשוד יוארך לאותו יום בשעה 18:00, ולאחר מכן ילווה באמצעות שוטרים לדירת המתלוננים על מנת שייטול את חפציו האישיים וכן נאסר על הנאשם להיכנס לדירת המתלוננים לתקופה של 30 ימים, ייאסר על הנאשם ליצור כל קשר עם המתלוננים וכן יחתום הנאשם על התחייבות עצמית בסך 3000 ₪. באותו יום 12.5.17 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע בשעות הערב לדירת המתלוננים, דפק על הדלת וביקש להיכנס בשלוש הזדמנויות.

ביום 13.5.17 ניצל הנאשם את ההזדמנות כי אביו, המתלון, חזר מתפילת הבוקר בבית הכנסת, נצמד אליו ונכנס מיד אחריו לדירת המתלוננים.

טיעוני הצדדים לעונש:

3. באת כוחה מאשימה טענה לעונש והדגישה כי עבירת האיומים נושאת חומרה מרובה שכן הנאשם הפנה את האיומים כלפי הוריו אשר גילם נושק לגיל 80. הנאשם הגיע לביתם, צעק והשתולל ואיים עליהם בפגיעה בגופם כאשר אמר להם שאם לא יתנו לו כסף הוא ייקח להם בכוח וכי בצר להם פנו למשטרה על מנת שיימצא פתרון לנאשם.

בנוסף טענה באת כוח המאשימה כי הנאשם הפר פעם אחר פעם החלטות שיפוטיות של בית משפט ובחמש הזדמנויות שונות התעלם מהחלטות בית משפט ומגיע לבית הוריו, מתדפק על דלתם ובפעם אחת מזדחל פנימה כאשר אחיו פתח את הדלת.

4. באת כוח המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 23 הרשעות קודמות בגין מגוון של עבירות וטענה כי אמנם מדובר בעבר ישן, אך מדובר במי שהחל את דרכו העבריינית כבר בשנת 1975

עמוד 2

וכי חרף העובדה שמדובר בעבר פלילי ישן, הרי שלא מדובר באדם אשר זו מעידתו הראשונה.

5. לגבי הערך החברתי, טענה באת כוח המאשימה כי ביסוד כל עבירת אלימות לרבות עבירת האיומים, מדובר בצורך של מניעת פגיעה בכל אדם ושמירה על בריאותו, וכי למתלוננים יש זכות לשלווה ולחיים ללא פחד. בנוסף, טענה באת כוח המאשימה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים וברור שעצם הפרת צו בית משפט פעם אחר פעם גם היא פוגעת בערך חשוב בדמות הפרת הסדר הציבורי והפרת הוראות בית משפט.

6. לאור האמור, טענה באת כוח המאשימה, עותרת היא למתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת האיומים. באת כוח המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם וציינה כי רבים מפסקי הדין גם כאשר מדובר בנאשמים נעדרי עבר פלילי, מושטים עונשי מאסר בפועל והפנתה לרע"פ 1293/08 וכן ל-12828-08-11. לגבי עונשו של הנאשם, טענה באת כוח המאשימה כי יש להשית על הנאשם ענישה משמעותית ומרתיעה וכן מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, התחייבות כספית וקנס כספי.

7. בא כוח הנאשם ביקש להקל עם הנאשם וציין כי מדובר באמרה המצויה ברף הנמוך של עבירות האיומים וטען כי העובדה שלנאשם לא היתה חלופת מעצר להציע במסגרת תיק המעצר, הרי שהחליט להודות. עוד ציין בא כוח הנאשם את העובדה שחרף האיום כלפי הוריו, בית משפט שחרר את הנאשם שוב ושוב בתנאי הרחקה.

8. זאת ועוד, הסניגור הוסיף וציין, כי לא התלוותה להפרה כל עבירה נוספת וכי הוא לא איים, לא תקף ולא הטריד את הוריו אלא הלך לביתם על מנת לקחת בגדים או כדי להתקלח. בנוסף, ציין הסניגור את העובדה שלבית המשפט הוגשה במסגרת תיק המעצר חוות דעת פסיכיאטרית ממנה עולה שמדובר באדם שאושפז בעברו מספר פעמים בבית החולים וכי הוא סובל מסכיזופרניה. יחד עם זאת, נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו בעת ביצוע העבירה.

הסניגור הפנה לפסקי דין בהם נאמר שיש מקום לקחת בחשבון את מצבו הנפשי של נאשם במסגרת קביעת העונש הראוי במסגרת המתחם.

9. בא כוח הנאשם טען עוד כי אמנם מדובר בחמש עבירות של הפרת הוראה חוקית, אך יחד עם זאת יש לראות באירועים אירוע אחד וזאת בשל סמיכות מועד ביצוען ובשל הזהות כמעט בכל המקרים. לאור האמור, טען הסניגור כי יש לקבוע מתחם אחד למכלול האירועים נשוא כתב האישום.

10. הסניגור טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות. לעניין עברו של הנאשם ציין בא כוח הנאשם כי מדובר בעבר ישן כאשר הרשעתו האחרונה של

הנאשם היא משנת 1997.

11. הנאשם בדברו האחרון סיפר כי הוא אדם נורמטיבי וכי שירת בצבא, ציין כי חלפו 27 שנים שלא היה כלא באזיקים וכי הוא עובד בהתקנת תקרות אקוסטיות ומחיצות גבס. בנוסף, טען הנאשם כי אביו בן 80 וכי נהג לעבוד איתו בשווקים.

דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם

12. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל, לצד עונש נלווה.

13. טרם קביעת מתחם העונש, יש לקבוע האם מעשיו של הנאשם הם בגדר "אירוע אחד", או שמא מדובר במספר אירועים, שיש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מהם. ההלכה הפסוקה קבעה אמות מידה לצורך הכרעה בשאלה זו, המתייחסות לשאלת היותן של העבירות חלק מאותה "תכנית עבריינית" ולקיומה של סמיכות בזמן ובמקום ביניהן. כן ניתן משקל במסגרת זאת למבחן המהותי - מוסרי שמתמקד בנזקים שגרמה התנהגותו של הנאשם לנפגעי העבירה (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 29.10.14; דנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל] פורסם בנבו 22.5.16).

במקרה דנן, הנאשם ביצע מספר עבירות שנכללו בכתב אישום אחד, כאשר בנוסף לעבירת האיומים, מיוחסות לנאשם חמש עבירות של הפרת הוראה חוקית. עם זאת מדובר בעבירות שהן כולן תולדה של התנהלותו של הנאשם כלפי המתלוננים שהם הוריו.

תנאי השחרור שנקבעו ואשר הופרו פעם אחר פעם על יד הנאשם הם אלה שנקבעו למימוש התכלית של הגנה על שלומם של המתלוננים. משכך, ישום ההלכה במקרה דנן מחייב קביעת מתחם עונש הולם אחד בגין כל המעשים.

14. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה ויש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

15. הערכים המוגנים על ידי עבירת האיומים כוללים שמירה על הביטחון האישי ושלווה הנפש של אדם. בפגיעה, שאינה פגיעה של מה בכך, הנאשם השמיע איומים כלפי הוריו שאם לא יתנו לו כסף אזי, ייקח להם בכוח, זאת עשה תוך שהוא צועק ומשתולל בביתם. גם כאשר הפר הנאשם באחת הפעמים בהן

שוחרר את צו ההרחקה שניתן על ידי בית המשפט, הגיע הנאשם לבית המתלוננים וקילל ואף ביקש מהם כסף.

הערכים המוגנים על ידי עבירת הפרת הוראה חוקית, הם שמירה על שלטון החוק ועל מעמדם המחייב של צווים שיפוטיים. הפסיקה הדגישה את החשיבות להקפדה על קיום החלטות שיפוטיות, קל וחומר כאשר נועדו להגן על שלומו של אדם, ביטחונו וחירותו. עבירה זו מחייבת ענישה מחמירה, זאת כדי להמחיש לכל אדם כי ציות להוראות בית המשפט מחייבות ללא יוצא מן הכלל. בענייננו מדובר בהחלטות שניתנו על ידי בית המשפט על מנת להגן על המתלוננים ועל כן קיימת חומרה יתירה בהפרת הצווים שניתנו על ידי בית המשפט. הנאשם הפר פעם אחר פעם החלטות שיפוטיות שניתנו עת שוחרר ממעצר. בסך הכל הפר הנאשם חמש פעמים את החלטות בית המשפט.

נסיבות ביצוע העבירות

16. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן של עבירת האיומים, מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברמה בינונית. הגם שמדובר במעשה שאינו ברף חומרה גבוה ובאיום שאינו קונקרטי, הרי שהצטברות האירועים מוסיפה נופך של חומרה למעשי הנאשם.

מידת הפגיעה בערך המוגן של עבירת הפרת הוראה חוקית היא בינונית. הנאשם הפר צו שיפוטי וזאת חמש פעמים לאחר שניתנו. לא זו אף זו, אלא שהפרות הנאשם בוצעו בחלוף זמן קצר ביותר לאחר מתן ההחלטה ובחלק מהמקרים עוד לא יבשה הדיו והנאשם התייצב בדירת המתלוננים שנאסר עליו להימצא בה. עובדה זו היא בעלת משמעות לקביעת הרף התחתון של מתחם העונש ההולם. נסיבות ביצוע העבירות מלמד כי לא ניתן ליתן אמון בנאשם שיקיים צווים שיפוטיים ועובדה זו יש בה כדי להעמיד את הרף התחתון של המתחם במאסר בפועל של חודש ימים שניתן לרצות בעבודות שירות. יחד עם זאת, נתתי דעתי לעובדה שהנאשם לא עבר עבירה נוספת כאשר הפר את צווי בית המשפט (למעט באחד המקרים שהגיע לבית והחל לקלל ולדרוש כסף מהוריו) וכי בחלק מהמקרים נמצא כשהוא ישן בדירת המתלוננים, דבר שמלמד כי כוונתו היתה לנוח ולהצטייד החפצים אישיים ובגדים.

17. בקביעת העונש ההולם, נתתי דעתי גם למדיניות הענישה הנוהגת בפסיקת בית משפט. ראה לעניין זה פסקי הדין הבאים:

ת"פ (חי) 7518-09-09 מדינת ישראל נ' ברכה - הורשע נאשם בביצוע 3 עבירות של הפרת הוראה חוקית ובעבירת איומים ונדון למאסר בפועל למשך 7 חודשים לצד עונשים נלווים.

ת"פ 2804-06-13 מדינת ישראל נ' קופלמן - נדון נאשם שהורשע בעבירה של איומים וצירף תיק נוסף שעניינו הפרת הוראה חוקית ל - 7 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (כ"ס) 13966-12-09 מדינת ישראל נ' בכר - הורשע נאשם בביצוע שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית ונדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל, יחד עם הפעלת מאסר על תנאי.

ת"פ (פ"ת) 19283-08-09 מדינת ישראל נ' אבו ג'אבר - הורשעו נאשמים בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית ואיומים. הנאשם שהורשע רק בעבירות אלה נדון לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (ראשל"צ) 1953/09 מדינת ישראל נ' מליחי - הורשע נאשם בביצוע עבירות של איומים ושל הפרת הוראה חוקית ונדון למאסר על תנאי.

ת"פ (נצ') 17383-05-09 מדינת ישראל נ' עזרן - הורשעה נאשמת בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית ואיומים ונדונה למאסר על תנאי.

ת"פ 9178-01-14 מדינת ישראל נ' מצרי - הורשע נאשם בשני אישומים של איומים כלפי אביו ואחיו ונגזר עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בצד עונשים נלווים.

עפ"ג (מרכז) 741-09-13 מדינת ישראל נ' גיטצאו סייפו - התקבל ערעור המדינה ונגזרו 3 חודשים ויום על מי שהשמיע איומים כלפי בת זוגו, בהזדמנות אחת, ללא עבירות נלוות.

ת"פ (ב"ש) 1895-05-16 מדינת ישראל נ' אנדרה בן דין - נגזר עונשו של נאשם אשר איים על אשתו ל - 7 חודשים. לנאשם הרשעות קודמות ותנאי בר הפעלה שהופעל אף הוא.

כמו כן נתתי דעתי לפסיקה שהפנתה אליה באת כוח המאשימה.

18. **בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כנזכר לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין האישום נע בין חודש מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.**

19. במקרה דנן, לא מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה ולקולא.

קביעת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין).

21. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בעבירות ולקיחת האחריות שיש בצידם חיסכון בזמן שיפוטי וחסכון בצורך בעדותם של הוריו המתלוננים. עוד יצוין כי במסגרת הליכי המעצר הופנה הנאשם לבדיקה

עמוד 6

פסיכיאטרית ואולם נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו בעת ביצוע העבירה. יחד עם זאת ועל פי עיקרון הענישה האינדיבידואלית אני סבורה יש לתת משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבו הנפשי.

לחובתו של הנאשם אזור אזור את עברו הפלילי של הנאשם. לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות מגוונות. יחד עם זאת, העבירה האחרונה נעברה בשנת 1997 ובתיק זה הופסקו ההליכים בשל אי כשירותו של הנאשם לעמוד לדין בשנת 2002 ומאז אין לנאשם הרשעות פליליות.

אשר על כן אני סבורה שיש להעמיד את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, אם כי לא בתחתיתו.

22. באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח לתקופה מידתית, מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות כספית.

בנסיבות העניין לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס וזאת בשל אופי הפגיעות ומיהות הנפגעים.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 13.5.17;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות עבירת איומים למשך 3 שנים מהיום;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של חודש ימים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 לחוק העונשין למשך שנתיים מהיום;

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של ₪ 2,000 להימנע מלעבור עבירה מהסוג בה הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ז, 08 יוני 2017, בנוכחות הצדדים.